

Co se sebou v Adventu?

A opět je zde Advent. Nenápadně, pomalu se přibližující radostné období církevního roku, začíná. Pro plodné prožití Adventu nám církev nabízí několik prostředků – roční mše svaté, které již od roku 2010 navštěvují ve velkém počtu děti každé adventní úterý ráno, stejná nabídka je i pro dospělé, zvláště důchodce, ve čtvrtek a v sobotu, kdy jsou ranní mše svaté málo navštěvené. Pro děti bude připraven adventní kalendář s úkolem na každý den a pro dospělé Průvodce adventem s Božím slovem a myšlenkou na každý den. Pro rodiny je v závěru Urbánku nástin adventní večerní modlitby, ke které už jen stačí svolat rodinu, sejít se a začít. Modlitba rodičů s dětmi z našich rodin mizí, nenechme si vzít příležitost v Adventu začít a třeba pokračovat v modlitbě s dětmi dál.

Co však bude pro některé z vás podnětem k přemýšlení, je nabídka duchovní obnovy, zvané Charizmatická obnova, která se někdy nazývá seminář obnovy v Duchu Svatém. Jde o propracovanou metodiku, probíhá v rámci deseti večerních setkání o víkend. Každý účastník si má potom najít každý den půlhodinu k osobní modlitbě a úvahou nad tématem týdne. Celý program má vést k prohloubení duchovního života, hlubšímu vztahu k Duchu Svatému a ke společenství církve, a také k větší schopnosti čerpat z božích slova v Písmu svatém. V dalším článku přinášíme svědectví těch z nás, kteří se zřejmě také báli, rozhodovali, seminář obnovy

absolvovali a nakonec jejich svědectví vyznívá jednoznačně – dobře, že jsme obnovou prošli. Obnovu chceme zopakovat v naší farnosti po 5 letech a nevíme, kdy bude opět taková příležitost.

Na závěr připojím citaci Františka kázání z 15. 11. 2016 o vlažnosti, která by mohla pomoci v rozhodování:

Dávat si pozor, abychom se nestali vlažnými křesťany a nezmlželi nám z očí Pán – varoval papež František v homilii při ranní mši v kapli Domu sv. Marty. Papež mluvil o tom, jak nás Pán »kárá«, aby probudil naši spící a vlažnou duši, a vysvětloval také, jak rozpoznávat, kdy Pán klepe na naše dveře.

„Co si myslí ten, kdo je vlažný? Pán to zde říká: myslí si, že je bohatý. »Mám všeho dost, nic nepotřebuji«. Jsem klidný. Tento klid je klamný. Když v duši nějaké církve, nějaké rodiny, nějaké komunity, nějakého člověka je vždycky všechno v klidu, není tam Bůh.“

„Vlažným Pán radí – pokračoval papež – aby neupadli do netečnosti, do přesvědčení, že nic nepotřebují a že nečiní nikomu nic zlého. Pán říká těm, kdo se považují za bohaté, že jsou ubozí a politováníhodní, avšak – dodal – činí to s láskou, aby objevili jiné bohatství, které může darovat jenom Bůh.“

Vložená snaha se určitě projeví v novém vidění vztahu k Bohu, v životě modlitby a v pohledu na četbu Písma svatého. Přejímám všem plodný Advent!

o. Milan Vavro

Úmysly modlitby živého růžence:

Listopad: za zemřelé kněze a řeholní sestry, kteří působili v naší farnosti

Prosinec: za účastníky farní duchovní obnovy v Duchu Svatém

Leden: za mír ve světě, odvrácení válek a terorismu

Nabídka charismatické obnovy ve Slavkově

Pro povzbuzení a obnovu víry, pro pomoc v osobním duchovním životě nabízíme v naší farnosti tuto duchovní obnovu.

Obnova trvá jen několik týdnů (zřejmě od poloviny ledna do poloviny března), probíhala by na faře a setkání

je jednou za týden. Všichni zájemci se mohou hlásit a informovat u faráře o. Milana do 6. ledna 2017. V rámci semináře bude také úvodní informativní setkání, kterého se mohou účastnit i ti nerozhodnutí.

o. Milan Vavro

Seminář charismatické obnovy - anketa

V minulých letech jsme se zúčastnili Semináře charismatické obnovy. Od té doby se v našem životě možná mnohé změnilo... Tady je pár odpovědí na otázky:

1. *Co ti dala obnova do života? Změnil se nějak tvůj život, pohled na životní události?*

2. *Čteš více písmo svaté? Pomáhá ti to ve tvém životě?*

1. Charismatická obnova mi pomohla přiblížit se Bohu, poznat Ježíše jako někoho, kdo mi chce být opravdu blízko. Pomohla mi také růst v důvěře v Boží cesty v mém životě. I když třeba v některých událostech nevidím smysl, vím, že jsem v Božích rukou a on mne vede vždy blíž k sobě.

2. Během ChO jsem četla denně úryvky z Písma podle liturgického kalendáře a stále se v tom snažím pokračovat. Písmo mi pomáhá žít v přítomnosti Boží.

Ještě bych chtěla dodat, že jsem moc vděčná, že se nám po ChO daří scházet k modlitbě ve společenství, a tak se navzájem povzbuzovat ve víře a v životě s Bohem.

1. Pro mě nebyla obnova razantním zlomem, ale postupným vývojem. Nastartovala u mě hlubší uvědomování si a prožívání Boží lásky ke mně osobně, víc jsem pochopila, že mě Bůh miluje, miluje bez zásluh, jen protože mě chtěl takovou, jaká jsem.

2. Písmo čtu téměř denně, především

text příslušný k liturgickému dni. Pro rozjímání využívám knihu Petra Karase Boží slovo na každý den, kterou jsme na konci semináře dostali. Stále víc ke mně Boží slovo promlouvá osobně, do mé situace. Stává se nutnou „potravou“ pro můj pokoj a radost v srdci.

1.+2. Obnova mě naučila pravidelně číst Písmo svaté. Hlubší zamyšlení se nad dosavadním životem, a o to více uvědomění si velkého nezaslouženého daru víry, který nám dává smysl celého našeho bytí.

Je na každém z nás, si to uvědomit a snažit se o pravý křesťanský život. Tato obnova k tomu může být nápomocná.

Pokud neopětujeme Bohu lásku, zablokujeme se jeho lásce a jeho působení. Aby se nám to nestalo, měli bychom využít každé příležitosti, kdy nás Pán zve ke slavení mše svaté, kde se za nás vydává (nekravě) až na smrt a vybízí nás k následování.

1.+2. Charismatická obnova v mém životě připomíná plamínek, který vyšel z doutnajícího popela, o který se musím starat, stále přikládat a podněcovat. Člověk si myslí, že je věřící... a postupně začne odhalovat, že to s tou jeho „vírou“ není tak horké, že Bůh v jeho životě je často jen „zvyk“, a někdy dokonce „povinnost“ nebo „rituál“, anebo vztah s Bohem je spíš příliš vzdálené a neuchopitelné přátelství. To byl důvod

mé účasti. Chtěla jsem něco víc, chtěla jsem rozumět, naslouchat, přimlouvav se, prosit, děkovat, chválit a zažít... Člověk zakusí nový náboj, nový start, často se dívá na události ve svém životě jiným pohledem, s větší důvěrou a díky. Je na každém člověku, zda se nechá vtáhnout a oslovit Písmem svatým. Každý vztah, na kterém se nepracuje, vyhasne a vychladne. Z nejlepších přátel se stanou jen známí, nebo dokonce rivalové. Charismatická obnova je pro mne začátek neustále se obnovujícího, intenzivnějšího vztahu s Bohem a lidmi, skrze Ducha svatého, skrze Písmo a události. Přeji všem odvahu k otevření se Duchu svatému skrze charismatickou obnovu...

1. Mně obnova dala hlubší vztah s Pánem. Snažím se, aby byl na prvním místě ve všem, co prožívám.

2. Písmo čtu pravidelně, je potravou pro duši. Každý den je mi rádcem.

1. Obnova pro mě byla velkým povzbuzením ve víře. Po obnově se v mém životě stalo několik velmi těžkých věcí, které se zdály k neunesení. Zažila jsem období, kdy se zdálo, že Bůh je daleko, že mě neslyší... I díky obnově vím, že to tak není, že Bůh je stále se mnou a dodává mi naději. I když Bohu často nerozumím, snažím se důvěřovat.

2. Písmo čtu téměř každé ráno. Četla jsem ho už před obnovou, která mě ještě více utvrdila v tom, že to má smysl. Písmo si tzv. „otvírám“ („náhodně“ otevřu a čtu). Mnohokrát se mi stalo, že se úryvek Písma přesně hodil na to, co jsem prožívala. Někdy, když jsem chtěla některé věci vzdát jako nemožné, Bůh mi prostřednictvím Písma znovu a znovu říkal, že pro Něho nemožné nejsou, že ho můžu prosit o pomoc.

1. Uvědomil jsem si, že jsem součástí velkolepého Božího plánu. Tím, že jsem přemýšlel nad významem Ježíšova

poslání, pochopil jsem, jak moc Bohu na nás záleží. Prohloubil jsem důvěru v Pána a naučil se lépe zvládat krizové situace. Obnova mi otevřela oči a ujasnila priority života. Pamatuji si, že po obnově jsem prožíval nebyvale radostné okamžiky.

2. Naučil jsem se číst Písmo každý den. Dříve mi dělalo problém porozumět textu, ale pak jsem pochopil, že Bůh nám v Bibli ukazuje právě to, co chce, abychom viděli. Je to kompas, který mi pomáhá směřovat moje kroky. Bůh k nám promlouvá skrze řádky a učí nás lásce k druhým lidem.

1.+2. Díky ChO jsem našla novou cestu k Pánu. Dař se mi víru častěji propojovat s každodenním životem, více ji žít. Skoro denně čtu Písmo svaté a začaly jsme se modlit večer i dohromady s dcerou. Modlím se s větší důvěrou a otevřeností a učím se nechávat vést Pánem v každé situaci.

1.+2. Po obnově se mi vrátila důvěra k Bohu, dokázal jsem požádat s důvěrou, že On najde řešení neřešitelného. Modlitba přestala být splněním večerní povinnosti, ale radostným rozhovorem s přítelem, který pomáhá a uklidňuje. Zjistil jsem, že pokud mám důvěru, nemusím znát odpověď na vše, a můžu požádat o pomoc v životě, víře i při práci, a to nejen Jeho, ale i naše patrony (sv. Antonína, sv. Josefa, sv. Isidora). Obnova mi změnila postoj k Bohu v živou víru, v radost, kterou ale musím žít denním čtením Písma a modlitbou ve společenství, protože jakmile to přeruším, klesám pod hladinu jako Petr. A když už jsme u Petra (můj patron), tak mi došlo, že tu nejsem, abych chodil po vodě a dělal zázraky:-), ale že patřím do loďky, pracuju a chválím.

Je určitě dobře, pokud tuto obnovu prodělají manželé, protože pak mohou prosit a děkovat společně, jsou tak nějak na stejné výši a důvěře.

Pastýřský list Otce biskupa Vojtěcha k adventu

Milé sestry, milí bratři, milé děti,

stojíme na začátku adventu, zvláštního období, ve kterém jsou každému z nás nabízeny možnosti a – sportovně řečeno – šance pro osobní život i život společenství církve.

Jak uvádí všeobecná ustanovení o liturgickém roce: „Doba adventní má dvojí charakter: je to doba přípravy na oslavu Narození Páně, kdy si s úctou připomínáme první příchod Syna Božího k lidem; a zároveň je to doba, v níž, vedeni touto vzpomínkou, směřujeme v myšlenkách k očekávání druhého Kristova příchodu na konci věků. Z těchto dvou důvodů je doba adventní dobou oddaného a radostného očekávání.“

Očekávat, těšit se, toužit a připravovat se – to nejsou postoje vlastní dnešnímu člověku. Ve všech oblastech života se naopak snažíme dosáhnout všeho pokud možno ihned, bez vnější i vnitřní přípravy na přijetí, bez vystupování k cíli. Vystupování, často namáhavého a plného odříkání. Vystupování, při kterém se stále víc a víc přibližuje a stává toužebnější cíl. Dnešní člověk touží bez většího úsilí a námahy zakusit pocity toho, kdo již dosáhl cíle.

Je to zřejmá a častá slepá ulička začínajících sportovců, umělců, budoucích manželů i mnoha dalších. Člověk, který nedovedl očekávat, toužit a vynakládat úsilí, ale cíl jako by okoušel na cestě, nenajde v cíli to pravé, z čeho by se mohl trvale radovat a co by jej naplnilo vnitřním štěstím.

V protikladu k nabízeným možnostem a šancím adventu mnoho věcí kolem nás, a to už dávno před zahájením adventní doby, předjímá zdání vánoční atmosféry z důvodu obchodního zisku: ozdobené vánoční stromy v obchodních centrech, předvánoční koncerty s vánoční tematikou, všude přítomné reklamy. I když není možné se obchodům vyhnout, protože dárky a dobré jídlo k Vánocům samozřejmě také patří, je pro nás duchovně prožívaný

advent příležitostí, jak odolat naznačenému tlaku. A když půjdete do obchodů koupit dárek svým blízkým, určitě se také zastavte v kostele a pomodlete se za ně. Možná právě letos, kdy jsme prožívali mimořádný Svatý rok milosrdenství a procházeli branami milosrdenství, můžeme pokračovat v cestě objevování milosrdného Boha ve svých rodinách. Například v času ušetřeném sezením před televizí nebo počítačem využitým k společné duchovní četbě, modlitbě u rozžaté svíce, povídáním o duchovních věcech s dětmi nebo vnoučaty, ke stavění betléma s přibíhly jednotlivých osob, od proroků až po postavy Panny Marie a svatého Josefa, v postupném přinášení stébel slámy do jesliček a podobně. Braňme adventní dobu v sobě i v našem okolí a budme si vědomi, co k ní patří. Nepředjímeje slavení Vánoc dříve, než mají být. Ať se v každém z nás skrze ztišení v modlitbě a vnitřní kázeň probudí touha po setkání s tím, na kterého čekáme a který je pro nás největším darem. K tomu také samozřejmě patří včasné prožití svátosti smíření, ve které odevzdáme Bohu vše, co nás odděluje od něj, od druhých i od sebe samých. Nyní se vám zdá, že cílem tohoto listu je, jak užitečně projít adventem. To ovšem není to nejdůležitější. Cílem je umožnit, aby advent procházel námi, každým z nás, abychom o Vánocích nejen zazpívali „Nám, nám narodil se!“, ale skutečně se z Kristova příchodu z plna srdce radovali.

Sestry a bratři i milé děti, přeji vám požehnaný advent, ve kterém objevíme štědrost Boha a velikost jeho lásky k nám v Ježíši Kristu, který se narodil pro každého z nás. Ať si jej zamilujeme, aby se stal středem našeho života. V tomto duchu jsem s vámi spojen v modlitbě.

Přeji vám také požehnaný rok 2017, v němž si budeme společně prožívat 240. výročí založení brněnské diecéze, a ze srdce vám všem žehnám.

Váš biskup Vojtěch

Modlitba za uzdravení

12. srpna roku 2013 mi moje sestra po návratu z dovolené s pláčem telefonovala, že děťátko, které čeká, není v pořádku. Cysty na mozku, nález na srdci dítěte, neznámý útvar mezi plíci a páteří, velká hlava a mnoho mozkomíšního moku. Vzhledem k vyššímu věku maminky byl ihned odebrán vzorek plodové vody.

Druhý den výsledek odběru plodové vody vyloučil 5 nejvážnějších postižení, ale do týdne vyšetření prokázalo část chybějícího chromozomu, který způsobí, že dítě bude ležák nebo nebude mít polykací reflex a mentální retardaci. 19. srpna další vyšetření na genetice a 26. srpna je diagnóza potvrzena. Rodičům byly odebrány vzorky krve a byli seznámeni s tím, co je čeká. Lékaři vidí východisko v interrupci. V lékařských zprávách se pokaždé na konci objeví věta: „Matka si přeje pokračovat v těhotenství.“

Sestra byla na pokraji sil. Její manžel neměl sílu ke komunikaci, stanovisko lékařů tížilo jako kámen, který táhne ke dnu. Celá rodina se semkla v modlitbách. I malí caparti šli bez odmlouvání na mši, která byla sloužena za malou Nelu Marii. Po mši jsme poprosili našeho pana kaplana o udělení svátosti nemocných. Manželé ze společenství mi nabídli modlitbu za uzdravení za sestru a za nenarozený život. Po delší modlitbě a postu našeho bratra, byla sestra povzbuzená a snad i jiskřička naděje se rozsvítila v jejím srdci. Ptala se lékařů, jestli se chybějící část chromozomu nemůže někde najít, ale odpověď ji ubezpečila, že to možné není a postižení je na 99 % jisté. Můj muž nás stále povzbuzoval, že Pánu stačí k uzdravení i to 1 %, ale sestra se prodírala hlubokou temnotou. V pláči si opakovala, že má víc věřit Pánu, než všem stávajícím událostem.

Svěřila jsem tuto starost v několika modlitebních společenstvích. Společenství Modlitby matek, v komunitě Emmanuel, sestrám trapistkám v Poličanech, ve far-

nosti, v nově k sv. Dominiku Sáviovi. Sestra přes všechnu bolest, kterou prožívala, na otázku, jestli chce ukončit těhotenství, odpovídala: „Budeme ji mít rádi takovou, jaká bude.“ Její manžel přes počáteční beznaděj, měl najednou v srdci pokoj a dostal sílu sestru povzbuzovat, aby se nebála.

2. září kolem půl jedenácté sestře telefonovali z genetiky, že se zdá, že chybějící část chromozomu našli. Má to ještě potvrdit další vyšetření. 18. září je potvrzeno, že část chybějícího chromozomu 17 se navázala na pátý chromozom, toto navázání je vybalancované a nemělo by vadit. Na kardiologii lékařka zjistila, že srdíčko se vyvíjí v pořádku a nález na plících se zmenšil. I mezi mozkiem a lebkou už není nebezpečný prostor, který by měl za následek mentální postižení.

Jiskřička naděje zahřála rozbolavělou sestru. Pro vážnost situace měl být porod císařským řezem, ale protože se postupně záležitosti vyjasňovaly, mohl být porod 16. prosince vyvolán. Sestra mi telefonovala: „Máme Nelu Marii, zdá se, že zdravé a krásné děvčátko. Poděkuj všem za modlitby.“ Ještě v porodnici Nela prodělává vyšetření a opět je potvrzeno, že cysty na mozku nejsou a přes všechny obavy je vše v pořádku.

Sestra mi v telefonu sděluje: „Zdá se mi jako by nám ani nepatřila. Jako bychom ji dostali jako velký dar. Jsem ráda, že v tuto chvíli se podniká všechno proto, aby se jí pomohlo, a už jí nehrozí zánik. Všechno to trápení nás posunulo blíž k Bohu.“

Nález na plících, ještě není možné zkontrolovat, protože lékaři nechtějí dítě zatěžovat rentgenovým zářením, ale všichni věříme, že i ten má Pán pod kontrolou, protože malá Nela nemá žádné dýchací potíže. Děkujeme Pánu a všem, kdo vedli tento modlitební zápas. Pán Bůh zaplat!

(Pokračování na straně 6)

(Dokončení ze strany 5)

Malá Nela 16. prosince 2016 oslaví třetí rok svého života a Bohu díky je zcela zdravá. Stále ji ještě čeká vyšetření plic, ale nemá žádné potíže a je velkou radostí celé rodiny. A také Pánu Bohu děkujeme, za to, že se na ní nepodepsal stres, který

její maminka v těhotenství prožívala. Nelinka je klidná a velmi šikovná, nedávno dokonce v tichosti zvládla celé biskupské svěcení na Petrově.

Bůh je naše útočiště, naše síla, pomoc v soužení vždy velmi osvědčená. Žalm 46, 2.

Jana Lstibůrková

Poděkování za misijní jarmark

„Dej a bude Ti dáno, neboť dary kolují.“

ROBERT FULGHUM

Moc děkuji všem malým i velkým pomocníkům a všem milým nakupujícím. Společně se nám podařilo na Misijním jarmarku vydělat 20 337 Kč. Peníze posíláme na Papežské misijní dílo.

Pokud by někdo chtěl přispět ještě dodatečně, může poslat finanční dar přímo, instrukce najdete na <http://www.missio.cz/darujte/financni-dary/>.

Více o misiích si můžete přečíst na <http://www.missio.cz/projekty/dopisy-z-misii/>.

Za organizátory Lenka Klinkovská

Pouť mládeže k národním světcům

Na tuto pouť do Prahy a Staré Boleslavi se vydali birmovanci a mládež děkanství 28. a 29. září 2016. Ve Staré Boleslavi si prohlédli kostel P. Marie, kde se uchovává Palladium země České, po mši svaté kostel sv. Klimenta, baziliku sv. Václava s kryptou sv. Kosmy a Damiána – místo mučednictví sv. Václava a Podivenovu kapli. V Praze navštívili galerii ve Schwarzenberském paláci s barokním uměním a zbraněmi. Na Karlově mostě našli místo vhození sv. Jana Nepomuckého do Vltavy, prohlédli si velkolepý klášter sv. Anežky Na Františku

s expozicemi gotického umění a na závěr Staroměstské náměstí. Po noclehu u saleziánů v Kobylicích následovala prohlídka svatovítské katedrály se mší sv. a jako bonus reprezentační sály arcibiskupské rezidence. Po krátké návštěvě sestry Terezky Paterové v klášteře na Karmelu byla zážitkem podrobná prohlídka Parlamentu ČR s posezením v křeslech České vlády. Na zpáteční cestě ještě klášter Křížovníků s ostatky sv. Anežky České, oběd v Havelské koruně a rozloučení s Prahou u sochy sv. Václava na Václavském náměstí.

V Parlamentu ČR

Další drobné zprávy

Přípravy k 1. svatému přijímání pro děti 3. třídy se účastnilo 30 dětí, většina z vesnic děkanství, nejvíce zastoupeny děti z Němčan.

První přednáškou profesora Jana Sokola o Bibli zahájila činnost ve čtvrtek 22. 9. v kině Jas pobočka MSKA ve Slavkově.

Slavkovská iniciativa smíření 2016 se konala v sobotu 1. října ve Vážanech n. Lit.

Maminky se ujaly vedení scholy děvčat, která začala své pravidelné zkoušky každý pátek od 16,00 h a poprvé vystoupila 9. října 2016.

Na sbírku PULS do Diecézního fondu pastorece a kněží se 2. 10. celkem vybralo 30626 Kč (SI 17 446, NĚ 6880, HO 2420, HE 3880).

Recitál Popelka Nazaretská, zdařilé dílo divadelníků, bylo uvedeno ve farním kostele 9. 11. v 16.00.

Cestopisné promítání pana Zdeňka Mlčocha o Anglii a Skotsku se uskutečnilo v pondělí 10. října v 18.00 ve farním sále.

MSKA pozvala na přednášku prof. Martina C. Putny na téma Královská tradice v českém prezidentství, která se konala v úterý 11. října v 18 h. v prostorách kina Jas.

Mariánská pouť v Žarošicích se konala ve čtvrtek 13. října za účasti nového plzeňského biskupa Tomáše Holuba.

Pouť mužů do Vítkovic v sobotu 15. října začala mší svatou k vítkovické rodačce, školské sestře Antoníně Kratochvílové. Potom následovala prohlídka skanzenu oceláren s vysokou pecí.

Slavnost 30. výročí posvěcení oltáře ve farním kostele ve Slavkově se konala v neděli 16. října a byla spojená s italskou světící Marií Goretti, jejíž ostatky jsou uloženy v našem oltáři. Mši sv. v 8.30 sloužil o. Pavel Habrovec s modlitbou za děti mládež, ve 14.30 měl promluvu na téma Boží milosrdenství.

Duchovní obnova pro ženy „S vnitřním uzdravením do náruče Ukřižovaného

a Vzkříšeného“ se v sobotu 22. října účastnilo přes 150 žen. Vedl Mons. Adam Rucký.

Na sbírky na misie se celkem vybralo 34219 Kč (SI 23890 Kč, NĚ 4455 Kč, HO 4220 Kč, HE 1654 Kč) Na misijním jarmarku jsme utřžili 22537 Kč. Na misijní díla jsme tedy odeslali celkem 56756 Kč (o 6 tis. více, než loni). Dárcům i pořadatelům Misijního jarmarku Pán Bůh zaplat.

Varhanní koncert Patrika Buchty se konal 23. 10. ve farním kostele ve Slavkově. Kromě skladeb umělců uvedl také varhanní variaci na píseň, kterou si účastníci sami vybrali.

Vzpomínání P. Oldřicha Chocholáče na letní olympijské hry v Riu se uskutečnil v pondělí 24. října ve farním sále.

Zájezd do Vídně po stopách sv. Klementa Hofbauera s návštěvou katedrály sv. Štěpána a Přírodněhistorického muzea se konal ve středu 26. října.

Divadelní kavárna Jan Neruda s úsměvem se konala v neděli 30. října 2016.

Přednáška Dr. Martina Ráji „Slavov v době prusko-rakouské války“ se uskutečnila 7. listopadu ve farním sále.

Setkání mládeže děkanství se konalo 12. listopadu odpoledne v sále Domu Sváté Rodiny, kde se setkaly tři desítky mladých z farností děkanství.

Zakončení Roku milosrdenství 13. listopadu v diecézi s poslední možností projít svatou bránou bylo v Brně v katedrále a v Žarošicích. Ve Slavkově prošly děti symbolickou Bránou milosrdenství při obětním průvodu.

Setkání s koordinátorkami hnutí Modliteb matek se uskutečnilo 14. listopadu ve Slavkově na faře.

Přednáška Věry Sosnarové „Žena, která přežila gulag“ o 19 letech utrpení na Sibiři uvedla MSKA 24. listopadu v kině Jas Slavkov.

Duchovní obnova pro muže vedl 26. listopadu P. Pavel Kafka na téma: „Být mužem a křesťanem v dnešní době“.

o. Milan Vavro

Advent a naše doba

Každý rok na počátku adventu se vyrojí spousta nihilistů – škarohlídů, kteří donekonečna opakují, jak jsou Vánoce stresující a zkomercializované. Jak se ze svátků klidu a míru staly svátky štvání, nakupování a shonu. Někteří dokonce přiznávají, že je proto nemají rádi. Čemu se divíme? Jestliže náš život běží od ledna do listopadu tak aktivním, často zběsilým tempem, čekáme snad, že se to najednou změní? Že se ve vteřině přeladíme do nálady „rybovek“, tichých nocí a všichni vespolek se staneme pastýři u jeslí? Zastavit se, zklidnit se, pozdvihnout oči, to není jen tak a dá to práci. Stáhnout se ale do kouta a tvářit se kysele na to, co s našimi Vánoci ten zlý svět kolem nás provedl, to není nejlepším příkladem křesťanského přístupu.

Jaký příklad tedy následovat? Inspirací může být starozákonní příběh, který popisuje v Bibli Nehemjáš v 8. kapitole. Vypráví, jak kněz Ezdráš předčítá lidu Izraele Mojžíšův Zákon. Bible nezmiňuje, které oddíl Ezdráš čte, ale slyšíme, že lid plakal. Není divu! Vždyť jak bolestný byl rozdíl mezi obsahem darovaného Zákona a aktuální životní zkušeností izraelského lidu: vyhnání, rozpačitý návrat z něj, neustálé ohrožení a hledání vlastní identity. A není divu – lid plakal. Ezdráš však všechny vybízí k radosti, k potěšení: netrapte se, radujte se, dávejte si dárky, myslíte na

potřebné... A lid se radoval, protože porozuměl slovům, která mu byla zvěstována. Kde se vzal ten obrat od slz k veselí? Jako bychom v těch Ezdrášových slovech slyšeli: Zákon není ubíjející litera, je tu pro život. Hospodin vám jej dal, abyste mohli žít, protože vás má rád, abyste mohli žít, dal vám k němu i svou milost a odpuštění. A proto radost z Hospodina ať je vaší záštitou, navzdory všemu, v čem se topíte, co se nepovedlo. Pochopili jste to? Tak se z toho radujte! Snad mohou být ta slova inspirací i pro naše adventní a vánoční dny. Prožijte dobré, plné a radostné vánoční svátky, a neodmítejte dárky. Spíše přemýšlejte, jak udělat druhým radost a co je skutečný dárek. A myslíte i na ty, kteří nemají nic připraveno, kteří vám nemají co dát. A konečně nedělejte si hlavu z nevkusných Santa Klausů, nebudte smutní z ubíjejícího vánočního folkloru. Na rozdíl od Ezdráše a jeho současníků máme přece kromě Mojžíšova Zákona také dobrou zprávu o Tom, který o Vánocích přišel do světa. Najdeme si čas ke společnému čtení Písma, jako tenkrát Izraelci. A každopádně si zachovejme svobodu a čistou hlavu. My přece víme, proč Vánoce slavit, takže s námi jejich komerční kolotoč nezatočí. Radost z narození našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista, ať je naší záštitou.

JUDr. Miloslav Honek

Nové knihy ve farní knihovně

Romano Guardini: Ctnosti

Dobrota

• V této kapitole chceme uvažovat o ctnosti, která snadno přichází zkrátka, protože je zdrženlivá, nenápadná, tichá totiž o dobrotě. Jak často se mluví o lásce! Ta k tomu sama vybízí, protože je veliká a zářivá. Mělo by se tím však šetřit – bylo by to pro ni lepší. Zato by se mělo častěji mluvit o tom, čeho se v našich tvrdých dobách tak nedostává, totiž o dobrotě.

• Skutečná dobrota ponechává životu otevřený prostor, volnost pohybu – ne ona mu ho dokonce dává, vytváří ho pro něj, protože jen v něm se životu daří.

• Dobrota znamená, že to člověk myslí se životem dobře. Kde potká něco živého, není jeho prvním hnutím nedůvěra a kritika, ale chová se k tomu s úctou, nechá to rozvinout, pomáhá tomu růst.

• V dobrotě je síla. Tím víc, čím je čistší. A dokonalá dobrota je nevyčerpatelná.

• Ke skutečné dobrotě patří trpělivost. Dobrota musí být vždy znovu v pohotovosti a pomáhat.

• A ještě něco patří k dobrotě, o čem se málo mluví, totiž humor. Pomáhá věci snášet snáze – ano bez něj to vlastně vůbec nejde. Kdo vidí člověka jen s vážností, jen morálně nebo pedagogicky, trvale s ním nevydrží. Musí mít smysl pro zvláštnosti života.

• A ještě poslední věc je třeba říct o dobrotě: že je tichá. Skutečná dobrota mnoho nenamluví, netlačí se do popředí, nezahlučuje nikoho organizacemi a statistikami, nefotografuje a neanalyzuje. Čím je hlubší, tím je tišší. Je každodenním chlebem, kterým se sytí život. Kde toto mizí, tam sice může být věda a politika a dobročinnost, ale nakonec ze všeho čišší chlad.

• Žalm 145 „Hospodin je milostivý, plný slitování, shovívavý a nesmírně milosrdný. Hospodin je ke všem dobrotivý, nade vším, co stvořil, se slitovává.“

• Je tomu přece tak, že každý z nás život nějak kazí, o něco jej zhoršuje. Každé zlé slovo, které vyslovíme, každý násilný čin vstupuje do existence a uvádí ji do zmatku. My lidé jsme se sami přičinili o to, že život je takový, jaký je. Je tedy nepoctivé teď tady stát a říkat, že Bůh nemůže být dobrý, když se to všechno děje.

• Můžeme jen říkat: „Pane, dej mi trpělivost snášet to, co jsme provedli, abych přispěl svým dílem k tomu, aby to tam, kde stojím, bylo lepší.“ To je jediná poctivá odpověď.

Jana Lstibůrková

Jako bychom dnes zemřít měli

Předpremiéra dokumentu Jako bychom dnes zemřít měli, který v klíčových bodech zachycuje životní příběh Pátera Josefa Toufara, se představí v pondělí 28. listopadu v 16.30 v kině ART, následovat bude debata s tvůrci. Samotná televizní premiéra je plánována 29. listopadu ve 21 h. na ČT2.

Životní příběh kněze Josefa Toufara spojeného se záhadným pohybem kříže v číhoštském kostele inspiroval spisovatele Miloše Doležala a režiséra Romana Vávru k natočení dokumentárního filmu Jako bychom dnes zemřít měli. Tvůrci v něm využili unikátní záběry StB pořízené s P. Toufarem jen den před jeho smrtí a vyprávění pamětníků číhoštské zázraku. Divákům tak zprostředkují náhled do zákulisí brutálního vyšetřování. Zároveň hledají odpověď na otázku, kde se v Toufarovi vzala nepředstavitelná odvaha, síla a zarputilost, s jakou čelil svým věznilům. Fascinující i provokující dokument České televize odhaluje nově zjištěná fakta a svědectví, která se váží k osobnosti Toufara, jeho mučitelům a dobovému kontextu. Ukazuje postavu venkovského kněze, který hledá způsob, kompromis, jak „vyjít“ s po-

litickými oponenty. Přesto byl zatčen, unesen a mučením jej příslušníci StB nutili ke lživému doznání, že pohyb oltářního křížku při kázání podvodně zinscenoval on sám. Toufarova mučednická smrt zhatila připravovaný inscenovaný monstrproces, nezastavila však otevřený útok komunistického aparátu proti katolické církvi. Základem pro dokument se stala stejnojmenná kniha scenáristy Miloše Doležala. Na scénáři se podílel i režisér Roman Vávra. Snímek, který vznikl pod brněnskou Tvůrčí producentskou skupinou Patrika Diviše, obsahuje i několik hraných scén vycházejících z doposud neznámých a nikdy nepublikovaných archivních materiálů. Natáčely se přímo na autentických místech v kostele a na faře v Číhošti či v Brně v prostorách neblaze proslulé věznice na Cejlu. Nechybí také záběry z divadelního představení inspirovaného Toufarovým osudem Zpráva o zázraku. Dokumentaristé také zaznamenávali postupný vznik Toufarovy figurální sochy, na které od loňského roku pracuje sochař Olbram Zoubek. O tom, že je Toufarův příběh neobyčejně živý, svědčí i zahájení beatifikačního procesu P. Josefa Toufara.

První adventní jarmark

V úterý 29. listopadu od 16 do 18 hodin proběhne v KMS a v sále Domu Svaté Rodiny První adventní jarmark s vystoupením dětí, dílničkami, výrobky dětí

i dospělých. Zároveň bude možné si prohlédnout prostory mateřské školy. Srdečně zveme všechny.

Za KMS Karolínka s. Josefa Jarošová

Hudební program na Vánoce 2016

Vokálně-instrumentální soubor Collegium musicale bonum vystoupí při slavení liturgie na Štědrý den a slavnost Narození

Páně se skladbami: *Hark! The Herald Angels Sing* Felixe Mendelssohna-Bartholdyho a *Pastorella lucunda* Jiřího Ignáce Linka. Na programu jsou též známé koledy s instrumentálním doprovodem.

V neděli 8. ledna 2017 v 16.30 h. v Domě Svaté Rodiny slavkovský ansámbl uskuteční vánoční koncert, na kterém zazní *Missa brevis in B* (KV 275) Wolfganga Amadea Mozarta a *Žarošická mše pastýřská* Zdeňka Zouhara, jež slaví 20 let od renovace. *Karol Frydrych*

Co je Fond PULS?

Na začátku října jsme přispívali do sbírky na Fond PULS na podporu pastorace a kněží brněnské diecéze. Zkratka PULS naznačuje začáteční písmena slov: posvěcovat, učit a sloužit, což je základní činnost církve, aby v ní pulsoval život.

Co tato sbírka do PULSU prakticky znamená?

Jak víte, od roku 2013 došlo k odluce církve a státu. Došlo k narovnání některých majetkových křivd a církvi byl vrácen majetek. Ten majetek, který vrácen být nemohl, je státem splácen po dobu 30 let. Všichni si myslí, kolik je to miliard! Jenže splátky jsou postupně a církev jako dobrý hospodář nemůže tyto finance utratit na běžné výdaje. Musí je investovat a teprve zisk z výnosu může použít na své programy.

Z důvodů, že výnosy nejsou v dostatečné výši, je třeba doplnit pouze část scházejících financí z rozpočtu farností. Farnost poskytne určité procento ze zisku z nájmu (kolem 30 000 Kč) a další částku ze svého ročního příjmu (138 626 Kč).

Když se druhá potřebná částka vydělí počtem osob na bohoslužbách, vyjde **na jednoho věřícího příspěvek 280 korun za rok**. Proto jsme vyzvali, abychom se snažili do této sbírky přispět podle svých možností. Celý podíl slavkovské farnosti do Fondu je 168 626 Kč. Naše sbírky v celé farnosti byly 30 626 Kč (Slavkov 17 446, Němčany 6 880, Ho 2 420, He 3 880), to je průměr 50 Kč na jednoho. Zbývá doplatit. 108 000 korun, na kterých se už budeme podílet všichni, protože je doplatíme ze sbírek v kostele.

Tím se každý z nás podílí na financování toho, co zajišťuje diecéze, ale co se zase vrací farnosti zpět – ekonomické zázemí farnosti, technická správa majetku včetně oprav, vyučování náboženství, pastorační programy pro děti a mládež a zabezpečení platů kněží. Bylo by ideální, kdybychom tuto sbírku PULS vnímali odpovědně jako osobní příspěvek každého z nás na dobré a potřebné dílo církve.

o. Milan Vavro

Tříkrálová sbírka 2017

Ježíš řekl: „cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili“. Jedním ze způsobů, jak můžeme pomoci svým bratřím, je zapojit se do Tříkrálové sbírky.

Výnos Tříkrálové sbírky je tradičně z největší části věnován na podporu záměrů pro lidi v nouzi na území ČR. Jde o různé formy podpory a pomoci pro nemocné, lidi se zdravotním postižením, seniory, matky s dětmi v tísní a pro další jinak sociálně potřebné. Sbírká má předem jasně daná pravidla pro rozdělení výtěžku. Většina vykoledovaných prostředků zůstává v regionu, kde byly vybrány.

Předem jsou také stanoveny záměry, na které se v daném roce vybírá. Zhruba desetina výtěžku je každoročně

určena na pomoc rozvojových projektů do zahraničí (projekty na udržení zdrojů obživy a vzdělávání), případně jako rezerva pro případ humanitárních katastrof.

Chcete-li se zapojit do koledování dne 7. ledna 2017, přihlaste se co nejdříve na adrese tk.slavkov@gmail.com nebo osobně u Jitky Hrabovské.

Adventní a vánoční program farnosti

27. 11. Divadelní kavárna v 16.00.

30. 11. Mše svatá za padlé v bitvě u Slavkova, středa 18.00.

Rorátní mše svatě pro děti s lampičkami – Slavkov, 29. listopadu a 6. 13. a 20. prosince v 6.45.

1. 12. Mše sv. v penzionu, čtvrtek 8.00.

1. a 2. 12. Návštěvy nemocných.

3. 12. Otevřený kostel k výročí bitvy u Slavkova, 9.00 – 21.00.

3. 12. Večer chval v klášterní kapli 19.00.

4. 12. Mikulášská nadílka při mši svatě.

5. 12. Přednáška „Expedice na Kilimandžáro“, Mgr. Radomíra Charvátová, farní sál 18.00.

8. 12. Slavnost Neposkvrněného početí P. Marie, 18.00 mše sv. se světelným průvodem.

19. a 20. 12. Zpovědní dny, farní kostel pondělí a úterý, vždy 17.00–19.00.

24. 12. Betlémské světlo, kostel 8.00 až 15.30.

24. 12. Štědrovečerní mše sv. pro rodiny s dětmi Slavkov v 15.30 (zpívá schola dětí).

24. 12. Půlnoční mše svatá, 24. 12. ve 23.00, (zpívá sbor CMB), další půlnoční: Hodějvice 21.30, Heršpice 21.30, Němčany 23.00, Nížkovice 10.00.

25. 12. Slavnost Narození Páně, Slavkov 9.30 (zpívá sbor CMB) a 18.00.

25. 12. Průvod Svaté Rodiny městem, Romance Štědrovečerní a koledování u betléma, 15.30 z náměstí – vezměte si zvonečky.

26. 12. Slavnost sv. Štěpána, Slavkov jen 9.30 (zpívá schola dětí).

31. 12. sv. Silvestr, mše sv. na poděkování v 16.00 s přehledem za rok 2016.

1. 1. 2017 Novoroční bohoslužby, 9.30 a 18.00

6. 1. Slavnost Zjevení Páně, žehnání vody, křídla a kadidla, 18.00.

8. 1. Svátek křtu Páně, v 8.30 zpívá Chrámový sbor ze Šlapanic.

8. 1. Koncert Collegium musicale bonum, Dům Sv. rodiny, 16.30.

Vzhledem k opravám podlahy pod střechou se prohlídka hodin nekoná.

Adventní večerní modlitba v rodině

Po znamení kříže může následovat krátké zamyšlení nad uplynulým dnem (čeho lituji, zač děkuji).

- Modlitba Anděl Páně.
- Četba z Božího slova toho dne nebo myšlenka, např. z Průvodce adventem.
- Modlitba naší rodiny (všichni se mohou držet za ruce).

Dobry Boze, naš Otče,

Ty jsi o nás věděl dřív, než jsme se narodili.

Ty jsi chtěl, abychom spolu patřili do jedné rodiny.

Pomáhej nám, prosíme, abychom se měli stále více rádi,
abychom si navzájem pomáhali, odpouštěli si a dělali si radost.

Dej, ať jsme k sobě navzájem pozorní a neseme spolu vše dobré i zlé.

Dej, ať nás spojuje vzájemná láska, abys mohl být stále uprostřed nás.

Dej, ať všechno od Tebe i od druhých přijímáme s vděčností.

Ukaž nám, jak může naše rodina pomáhat nemocným,
osamělým a starým lidem.

Žehnej také ostatním rodinám v naší farnosti,
zůstávej s námi se všemi svou milostí, dobrotou,
svým slovem i požehnáním.

Panno Maria, svěřujeme se do Tvé mateřské ochrany,
přimlouvej se za nás ve všech našich potřebách. Amen.

Rodiče i děti si navzájem křížkem na čele udělí požehnání.

Kontakt s knězem: Po večerní mši svaté v úterý a v pátek (kolem 18.45), nebo si setkání domluvíte na tel. **604 280 160 nebo 544 221 587.**
rkf.slavkov@biskupstvi.cz • www.farnostslavkov.cz

URBÁNEK – vydáno pro vnitřní potřebu farního společenství ve Slavkově u Brna, Němčanech, Hodějovicích, Heršpicích. Ročník XIX., číslo 4/2016. Vyšlo 27. listopadu 2016.

Redakční rada: P. Milan Vavro, Petra Romanovská-Slováčková. Pozn.: Ne všechny texty projdou jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje v případě potřeby krácení článků delších A5 strojopisem. Uzávěrka příštího čísla 15. ledna 2017. Příspěvky – nejlépe zašlete mailem: **rkf.slavkov@biskupstvi.cz**

Sponzorský tisk: OLPRINT, Jaroslav Olejko, Šlapanice